

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMETNOSTI

IVAN PRPIĆ
1927. – 2019.

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA SVEZAK 237

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA SVEZAK 237
ISBN 978-953-347-372-7 ISSN 1330-0865 (Tisak)
10.21857/yvjrdcl8dy ISSN 2670-9988 (Online)
10.21857/y26kec35g9

Uredio
Akademik MARKO PEĆINA

RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

IVAN PRPIĆ 1927. – 2019.

ZAGREB, 2020.

J. P. [Signature]

SADRŽAJ

Akademkinja Vida Demarin Akademik Ivan Prpić – komemorativni sastanak.....	9
Prof. dr. sc. Zdenko Stanec Moj učitelj akademik Ivan Prpić.....	11
Prof. dr. sc. Davor Mijatović Komemoracija akademiku Ivanu Prpiću.....	19
BIBLIOGRAFIJA	25

SPOMENICA

posvećena preminulom

AKADEMIKU IVANU PRPIĆU

redovitom članu

Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Sisak, 11. listopada 1927. – Zagreb, 25. lipnja 2019.

RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

priređio je

u srijedu, 16. rujna 2020. u 12 sati

u palači Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Trg Nikole Šubića Zrinskog 11

KOMEMORATIVNI SASTANAK

u spomen na svoga preminuloga redovitoga člana

akademika IVANA PRPIĆA

Sastanak je otvorila akademkinja **Vida Demarin,**

tajnica Razreda za medicinske znanosti

O životu i radu preminulog člana govorili su

Prof. dr. sc. Zdenko Stanec

Prof. dr. sc. Davor Mijatović

Akademkinja VIDA DEMARIN,
tajnica Razreda za medicinske znanosti Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti

AKADEMIK IVAN PRPIĆ

Komemorativni sastanak

Akademik Prpić rođen je 11. listopada 1927. u Sisku, a umro je 25. lipnja 2019. u Zagrebu. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu završio je 1952., a specijalizaciju iz opće kirurgije u Kirurškoj klinici Medicinskog fakulteta u Zagrebu 1958. Doktorat iz medicinskih znanosti obranio je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1960. Usavršavao se iz plastične i rekonstruktivne kirurgije u prestižnim ustanovama u zemlji i inozemstvu. Od 1954. do umirovljenja 1994. radio je u Kirurškoj klinici Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Kliničkog bolničkog centra Zagreb, najprije u svojstvu asistenta, a zatim docenta te izvanrednog i redovitog profesora. O njegovim postignućima u stručnom radu govorit će njegovi bivši učenici i kasnije suradnici, prof. Zdenko Stanec i prof. Davor Mijatović.

Član suradnik u Razredu za medicinske znanosti JAZU (HAZU) postao je 1986., a izvanredni član 1990. Redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 1991. Akademik Ivan Prpić bio je dugogodišnji voditelj Odbora za tumore Razreda za medicinske znanosti HAZU. U tom svojstvu inicirao je i tijekom više od četvrt stoljeća vodio simpozij *Bolesti dojke*. Slobodno se može reći da je akademik Prpić ušao u legendu Razreda za medicinske znanosti upravo po besprijeornoj organizaciji navedenog simpozija, najdugovječnijeg stručno-znanstvenog skupa održavanog u kontinuitetu unutar djelatnosti Razreda, a i Akademije. Akademik Prpić bio je savršen organizator i nevjerojatno precizan urednik knjiga radova s navedenog simpozija.

Akademik Prpić objavio je više od 120 znanstvenih i stručnih radova u domaćim i stranim časopisima. Većina radova publicirana je u časopisima koji su referirani u bazama *Index Medicus*, *Excepta Medica* i *Science Citation Index*. Autor je više knjiga i poglavlja u knjigama. Vodio je projekt *Tumorska banka DNA* (projekt 101751).

Akademik Prpić bio je član stručnih društava u domovini i inozemstvu, a – osim članstva u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti – ističemo da je bio i

redoviti član Akademije medicinskih znanosti Hrvatske (AMZH) i član Europskog udruženja za bolesti dojke.

Za akademika Prpića može se s pravom reći da je otac plastične kirurgije u Hrvatskoj i na temeljima koje je on postavio razvila se današnja plastična kirurgija u našoj domovini koja prati sva današnja svjetska dostignuća. Akademik Ivan Prpić odgojio je nekoliko generacija plastičnih kirurga, a posebno treba istaknuti da je on poticao odlaske mlađih kolega u inozemstvo (Velika Britanija, Njemačka, SAD) i na taj im način omogućio vrhunsku edukaciju.

Hrvatska medicina, hrvatska kirurgija i pogotovo, s pravom možemo kazati, njegova plastična kirurgija izgubile su izuzetnog stručnjaka i čovjeka, a isto tako i mi u Razredu za medicinske znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti ostali smo bez dragog i cijenjenog kolege na kojeg ćemo uspomenu s osobitim poštovanjem prema njegovu liku i djelu trajno čuvati.

Hvala Vam i slava, dragi profesore!

Prof. dr. sc. ZDENKO STANEC

MOJ UČITELJ AKADEMIK IVAN PRPIĆ

Poštovani članovi obitelji Prpić, uvažene akademkinje i akademici, cijenjeni profesori, dragi prijatelji akademika Prpića!

Poznavao sam profesora Ivana Prpića više od 40 godina, cijelo to vrijeme radili smo zajedno oko 30 godina.

Iako rođen u Sisku, stalno je u razgovoru isticao svoje ličko porijeklo i mjesto Lovinac.

Njegov velik doprinos struci i znanosti može se naći u njegovu životopisu.

Istaknuo bih da je bio osnivač plastične kirurgije u Hrvatskoj. **Volio je reći da je plastiku započeo jednom knjigom, Hambyjevim nožem i trima krevetima na različitim odjelima Klinike za kirurgiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb.**

Danas ću govoriti o onome što nije nigdje napisano, a pokazuje kakav je Čovjek bio akademik Ivan Prpić

Volio je prirodu, osobito Zagrebačku goru, iz koje je crpio energiju za rad.

Posebno nam je ostao u sjećanju kada je subotom ujutro, već u 7 h, dolazio na odjel posjetiti svoje pacijente u kariranoj košulji, planinarskim hlačama i gojzericama. Rano je kretao na Sljeme, gore bi popio čaj i vraćao se već u 11 h. Na povratku su ga sretali brojni planinari koji bi tek kretali na Sljeme.

Čitav se život usavršavao u struci, pratio novu literaturu i nesebično prenosio znanje na druge. Na Odjelu je organizirao stručnu biblioteku i svi časopisi bili su dostupni svim liječnicima. Drugi djelatnici Klinike bili su ljubomorni na našu stručnu biblioteku.

Jednom je jedan kolega na jutarnjem sastanku pitao zašto samo Plastika ima knjige i stručne časopise. Na to mu je profesor odgovorio: „Kolega, jeste li vi naručili kada koji časopis ili knjigu?“ Naravno, poslije toga više nije bilo pitanja.

Anegdota: Jednom je na godišnjem odmoru radio za stolom punih knjiga i spremao novi simpozij o kirurgiji šake. Netko od kolega nazvao ga je na kućni telefon i javila se profesorova kći – na upit gdje je tata i što radi odgovorila je kako stalno nešto prepisuje.

Prof. Prpić bio je naš učitelj ne samo u kirurgiji već je imao i velik utjecaj na oblikovanje naših osobnosti. Učio nas je kako se ponašati, kako se oblačiti i kako se ophoditi s kolegama. Bilo je nezamislivo prisustvovati nekom znanstvenom sastanku bez odijela i kravate, a predavanja su morala biti gotova u točno predviđenom vremenu.

Kao specijalizanti doživljavali smo ga kao posebno pedantnu, racionalnu, odgovornu i skromnu osobu koja je imala visoke kriterije u medicini. Nije trpio improvizaciju, neznanje, kašnjenje i neposluh.

Prepričavali smo anekdotu o dolasku na Rebro u staroj „Volkswagen bubi“. Kao šef imao je svoje parkirno mjesto, no pri dolasku na rampu portir ga nije pustio u krug bolnice. Profesor mu je rekao: „Ja sam profesor Prpić, imam mjesto u krugu bolnice.“, a na to mu je portir odgovorio: „Da ste vi profesor, ne bi se vozili u staroj bubi.“ Poslije je kupio novi, ali još manji auto, Lanciu.

Potpisivao se s dr. Prpić, a kada je postao akademik, počeli smo ga oslovljavati s akademiče Prpić – odmah je molio da ga ne tituliramo tako rekavši da je on na Klinici profesor, ali prije svega doktor.

Slika 1. Akademik Prpić u društvu suradnika na Odjelu za plastičnu i rekonstruktivnu kirurgiju Kirurške klinike na Rebru (na slici su od lijeva u desno: D. Hulina, Đ. Montani, I. Đepina, Mirjana Parač, Z. Stanec, I. Prpić i J. Unušić)

Slika 2. Na sastanku u Dubrovniku akademik Prpić u društvu s prof. dr. Mladenom Štulhoferom (prvi s lijeva) i prim. dr. Petrom Nolom (treći s lijeva)

Razvio je kirurgiju dojke, posebno rekonstrukciju dojke. Tijekom jedne operacije imao je problema s postavljanjem jednog šava. Ja sam mu asistirao i nervozno vrtio instrumentom. On me pogledao i rekao: „Znam što sada mislite, isto ono što sam ja mislio o svojem šefu prije 20 godina.“

Birao je najbolje specijalizante u generaciji na temelju razgovora s ostalim kolegama i medicinskim osobljem. Smatrao je da su svi jednaki i da svakom treba dati priliku.

Govorio je da svi mogu naučiti kirurgiju, ali da je teško naći pozdanog čovjeka. Dijelio je ljude na one koji svoju energiju koriste za stvaranje nečeg novog i idu naprijed i na one koji svu eneregiju ulažu u to da zaustave nekog drugog; takvi zaustavljaju napredak i vuku nazad.

Jednom me pozvao na razgovor i pitao bih li nakon specijalizacije radio na Odjelu za plastičnu kirurgiju. U to vrijeme to nije bila atraktivna specijalizacija i razmišljao sam kako ga odbiti. Svjestan mojih dvojbi, poslao me 1982. u Innsbruck, na moj prvi inozemni kongres. Tamo sam bio zapanjen dostignućima u plastičnoj kirurgiji. Odmah nakon povratka pristao sam na dolazak i daljnje usavršavanje iz plastične kirurgije. Imao je viziju kako provesti edukaciju – podrazumijevao se najprije obilazak zagrebačkih bolnica, potom ustanova u regiji i obavezno specijalizacija u inozemstvu u trajanju 1 – 2 godine. Jednog kolegu po povratku s edukacije u Engleskoj pitao je: „Kako možemo unaprijediti rad na odjelu, a da nas to ništa ne košta?“

Bio je savršen organizator. U vrijeme kada nije bilo mobitela ni kompjutera organizirao je rad na odjelu kroz radnu knjigu u kojoj je sve bilo vidljivo – tko i kada gdje radi, tko odlazi, tko se prima, a tko otpušta; program se znao tjednima unaprijed, a sudjelovanje na kongresima i godišnji odmori planirali su se mjesecima unaprijed. Sve je često provjeravao, tako da nismo imali prilike za improvizaciju. Uvijek ćemo pamtiti njegovu izreku: **I nerad mora biti organiziran.**

UDK 618.19-006(05)

ISSN 1849 5591
<https://doi.org/10.21857/yrvqtp89>

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI
ODBOR ZA TUMORE

KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR *SESTRE MILOSRDNICE*
KLINIKA ZA ONKOLOGIJU I NUKLEARNU MEDICINU

BOLESTI DOJKE

ZBORNİK RADOVA
XXIX. ZNANSTVENOG SASTANKA "BOLESTI DOJKE"
ODRŽANOG 19. 9. 2019. U ZAGREBU
U HRVATSKOJ AKADEMIJI ZNANOSTI I UMJETNOSTI

Z A G R E B , 2 0 1 9 .

Slika 3. Akademik Prpić je organizirao i vodio desetljećima znanstveni skup "Bolesti dojke", jedan od najznačajnijih znanstvenih skupova u Razredu za medicinske znanosti i u cijeloj Akademiji

Slika 4. Ljubav akademika Prpića prema planinama i osobito Sljemenu bila je opće poznata

Slika 5. Akademik Prpić sa suprugom i unucima

Profesor Prpić organizirao je brojne znanstvene skupove iz područja kirurgije šake u Dubrovniku. U Akademiji vjerojatno najduži kontinuitet ima Znanstveni skup o bolestima dojke.

Učio nas je organizirati stručne sastanke, pripremati predavanja, koja su morala biti gotova i prije zadanog vremena. Jednom prilikom u ovoj prostoriji zajedno smo sjedili u prvom redu i slušali izlaganje kolege koji je imao predavanje u vremenu od tri minute. Započeo ga je rečenicom: „Nažalost, ne mogu reći sve što bih htio jer imam samo tri minute.“

Na to se **akademik Prpić nagnuo prema meni i šapnuo mi: „Već je izgubio jednu minutu.“**

U Akademiji je poznat po satu sa zvonom, kojom je zaustavljao prekoračenje vremena, zbog čega nije bio omiljen kod nekih predavača.

Bilo smo ponosni što je stvorio pojam – Prpićev čovjek. Bio sam polaskan kada su me dva ravnatelja velikih zagrebačkih bolnica zvala za šefa klinika; rekli su mi da trebaju nekoga tko zna, može i hoće organizirati kliniku kako je to radio profesor Prpić, a to može njegov učenik.

U teškim vremenima 1991. profesor Prpić postavljen je za predstojnika Klinike za kirurgiju, mada to nikad nije bila njegova ambicija. Kao veliki domoljub, prihvatio je tu dužnost. U **uvodnom govoru rekao je da je tu na zahtjev uprave, da među kolegama ima sigurno onih koji mogu voditi Kliniku i bolje od njega, ali da je sada on tu i da moli da se radi tako kako je dogovoreno.**

Naravno, Klinika je radila savršeno. Kada smo trebali birati nove mlađe kolege na Kliniku, povukao se iz povjerenstva i rekao da on neće još dugo raditi s tim ljudima te je zahtijevao od nas da sami izaberemo svoje buduće suradnike.

Odlaskom u mirovinu i dalje je nastavio raditi na znanstvenim sastancima u Akademiji. Slobodno vrijeme provodio je u krugu obitelji sa suprugom, djecom i unucima. U poslijepodnevним satima moglo ga se sresti u šetnji Zrinjvcem.

Akademik Ivan Prpić zauvijek nas je napustio prije godinu dana, ostala je tiha tuga i duboka praznina koja se ne može zamijeniti nikakvim riječima. Ostaju sjećanja i duh njegova života kroz djela, rad njegovih učenika i život nasljednika. Živio je toliko da je imao sreće uživati i u praunucima.

Ponosan sam što sam radio s akademikom Ivanom Prpićem.

Prof.dr.sc. DAVOR MIJATOVIĆ,
predstojnik Klinike za kirurgiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb;
pročelnik Katedre za kirurgiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu

KOMEMORACIJA AKADEMIKU IVANU PRPIĆU

Poštovani članovi obitelji akademika Prpića, poštovani članovi HAZU, dame i gospodo!

Koristim ovu priliku da se uime djelatnika Klinike za kirurgiju, Zavoda za plastičnu kirurgiju i Katedre za kirurgiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu oprostim od dugogodišnjeg člana Katedre za kirurgiju i Klinike za kirurgiju, predstojnika Klinike i pročelnika Zavoda za plastičnu kirurgiju akademika Prpića.

U ovom govoru ne želim koristiti faktografiju iz opusa akademika Prpića već želim dati prislan i iskren, osoban dojam o tome kako smo doživljavali našeg profesora i najboljeg šefa kojeg smo ikada imali.

Akademik Prpić nedvojbeno je otac plastične kirurgije u Hrvatskoj. Trebalo je puno hrabrosti, znanja i vizije u razvoju kirurške struke da 60-ih godina prošlog stoljeća krene u osnivanje i razvoj do tada posve nepoznate kirurške struke u Hrvatskoj, i to u sjeni tada velikih i po nekima jedinih pravih kirurgija – abdominalne kirurgije i traumatologije.

Plastična kirurgija relativno je mlada kirurška disciplina koja se počela jače razvijati u vrijeme Drugoga svjetskog rata i nakon njega i u tim počecima nitko nije mogao pretpostaviti u kakvu će se golemu i važnu kiruršku disciplinu razviti. Sedamdesetih godina prošlog stoljeća započela se razvijati mikrokirurgija u rekonstruktivnim postupcima koja je dovela do neslućenog uzleta struke.

Akademik Prpić pretpostavio je, stvorio i razvio: kirurgiju dojke, rekonstruktivnu kirurgiju dojke, kirurgiju melanoma, kirurgiju mekotivnih tumora, kirurgiju šake, mikrokirurgiju, rekonstruktivnu kirurgiju i estetsku kirurgiju u Hrvatskoj. Svojom inicijativom stvorio je kiruršku struku ogromne širine i neslućenih mogućnosti. Plastičnu kirurgiju u Hrvatskoj, koja je danas – nakon pedesetak godina postojanja na svjetskoj razini – uz bok plastičnim kirurgijama diljem svijeta.

Međutim ništa se ne stvara sam, za rezultate je potreban tim, a u formiranju tima, organizaciji posla i razvoju struke akademik Prpić bio je velemaistor. Znao je da su za uspjeh potrebni – mladi ljudi, mladi kirurzi kojima treba dati prostora, slobodu inventivnosti i slobodu u radu. Slobodu u radu da – ali ne nered – a dovođenje stvari i ljudi u red bila je jedna od njegovih savršenih vrlina. Kod našeg profesora, akademika Prpića, niste imali nikakvu mogućnost za manipuliranje. Britkim intelektom i savršenom socijalnom inteligencijom u tren oka je prozreo sve što nije bilo ispravno i napose što nije bilo u skladu s etičkim normama koje su ga krasile. Zato mi, njegovi najbliži suradnici tada srednje i moje mlade generacije, nismo ni pokušavali izvesti nešto što nije bilo uokvireno tim odgovornim čeličnim formatima kojima je baratao naš profesor.

S druge strane, mogli ste na profesora računati do maksimuma ako vam je bilo potrebno razumijevanje za obiteljske probleme, pomoć u edukaciji, odlazak u inozemstvo i razvoj u plastičnoj kirurgiji. Nepisano pravilo u Zavodu za plastičnu kirurgiju bilo je da do polaganja specijalističkog ispita savladate do 80 posto kirurških postupaka u plastičnoj kirurgiji na način da ste stalno u operacijskoj dvorani, ali da vam stariji kolege asistiraju i pomažu. Takav stav i takav način edukacije mladih dragulj je koji smo sačuvali do danas; mi stariji vraćamo svoj dug i zato danas u Zavodu imam sedam mikrokirurga u dobi 34 – 40 godina koji su u stanju napraviti najsloženije zahvate u plastičnoj kirurgiji – o čemu ste sigurno svjedočili putem sredstava informiranja. Iskreno, takav način edukacije koju je poticao akademik Prpić nije, nažalost, pravilo u drugim kirurškim strukama i drugim kirurškim ustanovama, gdje se mlade ljude ne potiče i ne ohrabru-

je. Srećom, dolaskom drugih generacija na mjesta šefova odjela i klinika polako se primjećuje odmak od takvih nesvršishodnih metoda ponašanja.

Briga za mlade, za njihov pravilan odgoj u kirurgiji, ali i tzv. klinički odgoj u komunikaciji s liječnicima i pacijentima bila je u svakodnevnom fokusu našeg profesora. Od profesora ste mogli naučiti sve, kako se operira, koju literaturu koristiti, kako napisati znanstveni rad, kako raditi sa studentima, kako se ponašati na kongresima i simpozijima, kako pripremiti zanimljivu i najbolju prezentaciju na kongresu i, možda najbitnije, kako se ponašati kao gospodin doktor.

Istovremeno, štiteći ostale, prava kolega i prava pacijenata, akademik Prpić bio je čelični zid u zaštiti digniteta liječnika i digniteta struke, a to je mogao biti samo zato što se do perfekcije držao svih načela struke i ophođenja i sve je to vrlo uspješno prenio na nas mlade.

Organizacijske sposobnosti našeg profesora bile su savršene. Ljudi inače vole red, pa je bilo jednostavno i lijepo raditi u sustavu u kojem znaš što trebaš raditi i na koji način treba raditi. Tada nema konfuzije, nereda i nezadovoljstva. Mnogo od toga što sam od profesora naučio primjenjujem u nekom, za ovo vrijeme modificiranom obliku već zadnjih 13 godina kao pročelnik Zavoda za plastičnu kirurgiju i zadnjih godinu dana kao predstojnik Klinike za kirurgiju. Primjena profesorovih metoda i dovela je do toga da je plastična kirurgija najbolje organiziran odjel na Klinici, a sada to pokušavam preslikati i na ostale zavode unutar Klinike za kirurgiju.

Iznimno je rijetko u Hrvatskoj, ali i svijetu da ista osoba oformi i razvije kiruršku struku, ali da je istovremeno znanstvenik i strastveni predavač kakav je bio naš profesor. Količina uloženog truda i zalaganja u struci, radu na fakultetu, znanstvenom radu i organizaciji simpozija i kongresa rijetko se može naći u jednoj osobi. Doslovce, profesor je u svojem životu radio koliko bi neki napravili u tri-četiri života. Njegov je opus golem, teško dosežan i fascinantant i na tome smo mu mi, njegovi suradnici i tada mladi specijalizanti, neizmjereno zahvalni. Zahvalni smo mu što nam je stvorio struku, dao kruh u ruke i naučio nas kako se trebaju ponašati čla-

novi najveće i najbolje kirurške klinike u Hrvatskoj. Često i danas govorim mlađim kolegama na koji je način naš profesor nešto riješio i to je univerzalna i jedina ispravna metoda odgoja današnjih mlađih generacija u plastičnoj kirurgiji u Hrvatskoj.

Dok pišem ovaj govor u sobi predstojnika Klinike, gledam sliku našeg profesora u nizu od 14 predstojnika Klinike za kirurgiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu i sjećam se svega – atmosfere na poslu, pionirskih operacijskih zahvata, šale, ali i opravdanih, no pristojnih prijekora kada pogriješite, odličnih kongresa i druženja s profesorom na zabavama na kongresima, i leti mi mladost pred očima te osjećam iskrenu radost i zahvalnost za sve što nam je pružio. Jednostavno morate imati sreće da sretnete u životu čovjeka koji će vas usmjeriti, razviti i nesebično dati sebe vama kako biste postali vrhunski kirurzi i bolji ljudi.

Onaj koji vam ovo pruži živi vječno u sjećanjima ispunjenim radošću i zahvalnošću.

Viva vox docet!

IVAN PRPIĆ
BIBLIOGRAFIJA

Radovi:

1. Prpić, I. Tretiranje bolesnika sa kilostomijom. *Acta chirurgica Iugoslavica* 1963; 10: 235-240.
2. Prpić, I. Reconstruction of the thumb immediately after injury. *British Journal of Plastic Surgery* 1964; 17: 49-52.
3. Kožić M, Prpić, I. Posttraumatski koštani defekti lubanje. *Radovi Medicinskog fakulteta u Zagrebu* 1964; 12: 299-308.
4. Juzbašić D, Prpić I. Upotreba koriuma u suvremenoj kirurgiji. *Acta chirurgica Iugoslavica* 1964; 11: 1-18.
5. Prpić I. Injuries to soft tissues. *Chirurgia maxillofacialis & plastica* 1964; 4: 137-151.
6. Juzbašić D, Prpić I. Clinical and experimental experience with corium grafts. *British Journal of Plastic Surgery*. 1965; 18: 306-313.
7. Prpić I. Kirurško liječenje malignih tumora kože. *Liječnički vjesnik* 1965; 87: 1197-1206.
8. Prpić I. Eksperimentalna i klinička primjena konzerviranog homotransplantata koriuma. *Radovi Medicinskog Fakulteta u Zagrebu* 1965; 13: 115-140.
9. Prpić I. Patofiziološki problemi u kirurgiji starosne dobi. *Liječnički vjesnik* 1965; 87: 263-272.
10. Prpić I. Use of the local flap on the face. *Chirurgia Maxillofacialis et Plastica* 1966; 5: 135-137.
11. Prpić, I. Corium homograft. *Chirurgia Maxillofacialis et Plastica* 1966; 5: 142-144.
12. Gvozdanović V, Hartl-Prpić V, Prpić I. Klinička limfografija. *Liječnički vjesnik* 1966; 88: 1145-1154.
13. Prpić I, Hartl-Prpić V. Kronični limfedemi donjih ekstremiteta. *Liječnički vjesnik* 1966; 88: 627-634.
14. Prpić I. Severe elephantiasis of penis and scrotum. *British Journal of Plastic Surgery* 1966; 19: 173-178.

15. Hartl-Prpić V, Prpić I. Tehnika kliničke limfografije. Radovi Medicinskog Fakulteta u Zagrebu 1967; 15: 159-170.
16. Jeličić I, Montani Đ, Prpić I. Akrocefalosindaktilija-Apertov sindrom. Liječnički vjesnik 1967; 89: 131-141.
17. Prpić I, Montani Đ, Vladović T. Hand injuries with skin loss. Chirurgia Maxillofacialis et Plastica 1967; 6: 49-59.
18. Hartl-Prpić V, Prpić I, Relja-Vladović T, Montani Đ. Primjena limfografije u kirurgiji. Radovi Medicinskog Fakulteta u Zagrebu 1967; 15:227-238.
19. Ivanišević B, Cicin-Sain S, Prpić I. Benigni tumori želuca. Liječnički vjesnik 1967; 89: 825-834.
20. Pasini M, Prpić I, Bradić I, Tiefenbach A, Potkonjak-Sekso M. Splenektomija u dječjoj dobi. Liječnički vjesnik 1967; 89: 751-759.
21. Juzbasić D, Prpić I. The preserved skin patch and its clinical application-the skin bank. Chirurg 1967; 38: 264-267.
22. Prpić I, Hartl-Prpić V. Pseudohermaphroditism Acta. Chirurgiae Plasticae 1967; 9: 43-50.
23. Prpić I, Hartl-Prpić V, Montani Đ, Vladović T. Lymphangiographic studies of primary lymphedema. Plastic and Reconstructive Surgery 1969; 44: 383-386.
24. Jeličić I, Pasini M, Prpić I, Relja-Vladović T, Hancević J. Regionalna perfuzija dušikovim plikavcem u liječenju malignih tumora na donjim ekstremitetima. Liječnički vjesnik 1969; 91: 1283-1292.
25. Prpić I, Montani Đ, Relja-Vladović I. The neurovascular skin flap in thumb reconstruction. Chirurgia Maxillofacialis et Plastica 1969; 7: 15-19.
26. Čečuk, L, Prpić, I. Repair after vulvectomy for giant condylomata acuminata. Acta Chirurgiae Plasticae 1969; 11: 296-300.
27. Prpić I, Montani Đ. Cranioplasties with Palacos. Chirurgia Maxillofacialis et Plastica 1972; 8: 43-46.

28. Prpić I, Belamarić J, Sardesai V, Walt AJ, Zamick P. Lyophilised corium grafts for repair of abdominal wall defects. *British Journal of Plastic Surgery* 1973; 26: 35-39.
29. Prpić I, Belamarić J, Rosenberg JC, Sardesai V, Walt AJ, Zamick P. Use of xenograft corium for reconstruction of abdominal wall defects. *British Journal of Plastic Surgery* 1974; 27: 125-129.
30. Montani Đ, Hartl-Prpić V, Vladović-Relja T, Prpić I. Cancer in old burn scars. *Chirurgia Plastica* 1974; 2: 2013-210.
31. Hartl Prpić V, Montani Đ, Prpić I. Lymphographic changes in lower limbs with varicose veins. *Acta Medica Iugoslavica* 1974; 28: 453-461.
32. Jušić A, Prpić I. The Reversible Flexion Contracture as a Sign of Peripheral Nerve Lesion. *European Neurology* 1975; 13: 13-18.
33. Prpić I, Montani Đ, Martinac P, Unušić J. Application of silastic breast implants. *Liječnički vjesnik* 1977; 99: 497-500.
34. Prpić I. Reconstruction of the breast after mastectomy for carcinoma. *Aesthetic Plastic Surgery* 1981; 5:33-41.
35. Prpić I, Montani Đ, Martinac P, Unušić J, Ivrlač R, Stanec Z. Današnje stanje i dileme u kirurgiji raka dojke. *Libri Oncol* 1981; 3: 177-201.
36. Prpić I, Montani Đ, Martinac P, Unušić J, Ivrlač R, Stanec Z. Rekonstrukcija dojke pomoću silastičnih implantata. *Chirurgia Maxillofacialis et Plastica* 1981; 11: 23-28.
37. Stanec Z, Unušić J, Ivrlač R, Montani Đ, Prpić I. Primjena antibiotika u plastičnoj i rekonstruktivnoj kirurgiji. *Chirurgia Maxillofacialis et Plastica* 1986; 16: 33-37.
38. Unušić J, Montani Đ, Martinac P, Prpić I, Ivrlač R, Nikolić A, Stanec Z. Kirurškoonkološka razmatranja o rekonstrukciji dojke poslije mastektomije. *Liječnički vjesnik* 1988; 110: 368-372.

39. Stanec Z, Ivrlač R, Hulina D, Džepina I, Unusic J, Montani Đ, Prpić I. An anatomical study of septofascial forearm layers. *Chirurgia Maxillofacialis et Plastica* 1989; 19: 1-8.
40. Prpić I, Jakić-Razumović J, Oberman B, Montani Đ, Ivrlač R, Unušić J, Stanec Z, Hulina D, Džepina I. Razvojna i involucijska poremećenja dojke. *Liječnički vjesnik* 1992; 114: 5-8.
41. Stanec Z, Ivrlač R, Unusic J, Hulina D, Džepina I, Montani Đ, Prpić I. Experience with the forearm septofascial flap. *European Journal of Plastic Surgery* 1992; 15: 216-221.
42. Prpić I, Montani Đ, Ivrlač R, Stanec Z. The problem of recurrent carcinoma and breast reconstruction. *Plastic Surgery* 1992; 2: 725-726.
43. Stanec Z, Škrbić S, Džepina I, Hulina D, Ivrlač R, Unušić J, Montani Đ, Prpić I, Unušić I. Kirurški postupak kod ratne rane s manjkom mekog tkiva. *Liječnički vjesnik* 1993; 115: 9-10.
44. Stanec Z, Škrbic S, Džepina I, Hulina D, Ivrlač R, Unusic J, Montani Đ, Prpić I. High-energy war wounds: Flap reconstruction. *Annals of Plastic Surgery* 1993; 31: 97-102.
45. Stanec Z, Mihelčić Z, Prpić I, Montani Đ, Unušić J, Ivrlač R, Hulina D, Džepina I. Mikrodohetomija s perioperativnim bojenjem izvodnih kanala kod sekrecije iz dojke. *Liječnički vjesnik* 1993; 115: 17-20.
46. Stanec Z, Škrbić S, Džepina I, Hulina D, Ivrlač R, Unušić J, Montani Đ, Prpić I. The management of war wounds to the extremities. *Scandinavian Journal of Plastic and Reconstructive Surgery and Hand Surgery* 1994; 28: 39-44.

Udžbenici i priručnici

1. Prpić I. i suradnici: Kirurgija : udžbenik za škole za medicinske sestre. 4. izdanje, 1974. Medicinska knjiga, Beograd.
2. Prpić I. i suradnici: Kirurgija: priručnik za medicinske sestre. 10. izdanje, 1989. Medicinska knjiga, Beograd; Zagreb, ISBN: 8631101265
3. Prpić I. i suradnici: Kirurgija: priručnik za ispите. 3. izdanje, 1991. Medicinska knjiga, Beograd; Zagreb, ISBN: 8631100994
4. Prpić I. i suradnici: Kirurgija za više medicinske škole. 1996. Medicinska naklada, Zagreb, ISBN: 9531760497
5. Prpić I. i suradnici: Kirurgija za medicinare : priručnik za ispите. 3. izdanje, 2005. Školska knjiga, Zagreb, ISBN: 9530305583
6. Prpić I. i suradnici: Kirurgija: udžbenik za učenike srednjih medicinskih škola. 4. izdanje, 2009. Školska knjiga, Zagreb, ISBN: 9789530216228
7. Prpić I. (urednik): **Bolesti dojke**; knjige Znanstvenog sastanka „Bolesti dojke“, HAZU Zagreb, 1991 .- 2018.(ukupno 28 knjiga)

*Sažeci i abstracts stručnih i znanstvenih sastanaka nisu navedeni u ovom popisu

SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA

IVAN PRPIĆ
1927. – 2019.

Nakladnik

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Trg Nikole Šubića Zrinskog 11, 10000 Zagreb

Za nakladnika

Akademik Dario Vretenar, glavni tajnik

Grafička urednica

Sonja Batušić

Lektorica

Maja Silov Tovernić

Naklada

200 primjeraka

Tisak

Tiskara Zelina d.d.

Zagreb, prosinac 2020.

ISBN 978-953-347-372-7

